A Könyvtári Figyelő digitális változata. Készült a Könyvtári Intézet megbízásából az Országos Széchényi Könyvtárban 2016-ban

KÖNYVTÁRI FIGYELŐ

KÜLFÖLDI LAPSZEMLE

Kiadja
az Országos Széchényi Könyvtár
Módszertani Osztálya

4.évf. 1958. 2.sz.

A Könyvtári Figyelő elődje - a Könyvtári Tájékoztató - 1957 6.száma cikksorozatban számolt be az 1956.május 23.-i berlini Könyvtárosértekezletről és közölte az alábbi előadások anyagát:

Tiemann, H.: Uj olvasótermi feladatok az általános tudományos könyvtárakban.

Hofmann, G.: Olvasóterem-könyvtárak az Amerikai Egyesült Államokban.

Wieder, J.: Az olasz könyvtárakban szerzett olvasótermi tapasztalatok.

Lapunk jelen számának bevezető cikke szerves folytatása az emlitett értekezleten elhangzott előadások anyagának és további adalék az uj olvasótermi megoldásokhoz.

A Könyvtári Figyelő szerkesztősége.

Liebers, G.:

AZ UJ OLVASÓTERMI MEGOLDÁSOK ÉPITÉSZETI KÉRDÉSEI+

A mai könyvtárosértekezlet fő előadásában elhangzott gondolatok fordulatot jelenthetnek a német könyvtárépitkezés történetében. Ezzel a fordulattal olyan fejlődés irányát követnők, amely másutt, különösen

+ Az 1956.május 23.-i berlini könyvtárosértekezleten elhangzott előadás.

A Könyvtári Figyelő digitális változata. Készült a Könyvtári Intézet megbízásából az Országos Széchényi Könyvtárban 2016-ban

az Amerikai Egyesült Államokban, már nagy utat tett meg. A hármas tagoltságu könyvtár klasszikus formája, amelyben a raktár, az olvasószolgálat s a feldolgozás egymástól élesen elkülönül, bár egyelőre csak egyetlen helyen, s csak korlátolt mértékben - mégis kezd már fellazulni. Ez a fellazulás főként a raktár és az olvasóterem közötti határterületen, azaz a könyv és az olvasó között megy végbe. Nálunk ez a folyamat jellemző módon az olvasóterem oldaláról indul el. Nemcsak az olvasó hatol be a raktárba, ahogyan ez Amerikában már régtől fogva történik, hanem a könyv is elindul az olvasó felé, amennyiben egész raktárrészleteket helyeznek át az olvasótermekbe.

Amerikában a választó határok mindkét irányban mozgásba jöttek. A megnyilt raktárhelyiségben az egyes munkahelyeken felül az olvasók számára fenntartott helyekből már nagyobb szigetek is létesülnek. Másrészt az olvasótermek mind inkább könyvekkel telnek meg, s egész raktárrészek tolódnak át az olvasótermekbe. Most már csakugyan olvasó-"termekről" beszélhetünk, mert az eddigi egyetlen nagy olvasóterem több szakolvasóra bomlik. Az olvasóterem tagozódása megfelel a raktár hasonló jellegü tagozódásának, s a kettő egymásnak megfelelő részei áthatolnak egymás területére, miáltal vegyes jellegü határterületek keletkeznek. Az amerikaiak ezt "intermingling of reader and book space"-nek /az olvasó és a könyv elhelyezésére szolgáló terület összevegyülésének/ mondják. Az "intermingling" szó hallatára az európai könyvtáros minden hajaszála bizonyára az égnek áll, hisz eddigi tervezgetéseiben következetesen mindig arra kellett ügyelnie, hogy az olvasók, a könyvtári dolgozók s a könyvek utjai ne keresztezzék egymást. Természetesen itt sincs szó összevisszaságban történő kereszteződésekről, hanem a határterületek egymásba való hatolásáról.

A fentiek értelmében a könyvek elhelyezése tekintetében különböző mélységü övezetek állnak elő:

1/ Olvasótermek, helyesebben szólva, olvasótérségek, - mert itt már nem igen beszélhetünk zárt termekről, hanem inkább csak olyan helyiségekről,- mélyeket mindössze állványok tagolnak, illetve határolnak el egymástól.

2/ A szakterületek szabadpolc-rendszerü részei, - hiszen ezekről van szó, - melyek lazább, nyiltabb alakban megvalósitott raktárak.

A Könyvtári Figyelő digitális változata. Készült a Könyvtári Intézet megbízásából az Országos Széchényi Könyvtárban 2016-ban

3/ Az összpontositott, de azért a közönség számára is nyitva álló tulajdonképpeni raktár szilárd magja.

Ideális esetben mindezek a területek, kivülről befelé haladva, ugyanázon a szinten, egymással közvetlen kapcsolatban állnak. Ez leginkább a korszerü vázas épitkezés széles, fal nélküli, csak oszlopokkal tagolt emeletei által valósitható meg; az ilyen emeletek mindenütt egyforma teherbiróképességgel rendelkeznek, ezért bármelyik helyen koncentrált raktárak is létesithetők. Ujabb, különösen tanulságos példát nyujt erre a megoldásra a detroit-i Wayne Egyetem Könyvtára. A könyvtár épülete 800.000 kötet elhelyezésére alkalmas és 2.200 ülőhelyet foglal magában. Az alagsori raktárból s a különféle olvasószolgálati és feldolgozó helyiségből álló földszint felett emelkedik a két, egymásnak teljesen megfelelő beosztásu emelet; ezek mindegyike egy-egy szakcsoport befogadására szolgál. Ezeknek az emeleteknek külső oldalain találhatók, egymástól csak polcok által elválasztva, az olvasók rendelkezésére álló helyek, mégpedig az egyik oldalon az "undergraduates" /végbizonyitványnyal nem rendelkező hallgatók/, a másikon pedig a tulajdonképpeni tudományos dolgozók számára. Ezekhez csatlakoznak befelé haladva a fülke formában felállitott könyvállványok, az egyik oldalon az undergraduates használatára 25.000 kötettel, a másik oldalon pedig a koncentrált raktárterületek 125.000 - 125.000 kötettel. Az egyes emeletek középső részét a könyvkölcsönző szolgálat foglalja el a tájékoztató-szolgálattal és az illető szakcsoport katalógusával egyetemben; ugyancsak itt vannak elhelyezve a lépcsők, a felvonók s azok a termek, amelyek gépi berendezésekkel vannak felszerelve.

Nagyon jellemző, hogy ebben a könyvtárban csakugy, mint a legtöbb ilyen jellegü korszerü épületben, az imént emlitett részek alkotják az épület tulajdonképpeni középpontját. Többé nem a nagy olvasóterem foglalja el a központi részt, de nem is a raktár, amely megkötöttség nélkül szabadon tolható ide, vagy oda, - hanem a valamennyi emeletszinten végigfutó müszaki szalag, a közlekedés céljaira szolgáló eszközökkel - lépcsőkkel, felvonókkal -, s a mellékhelyiségek, ugy mint mosdók, toilettek és konyhahelyiségek. Ennek nemcsak szervezeti, hanem épitészeti okai is vannak: a lépcsőket és a müszaki berendezéseket ui. már eleve meg kell tervezni, helyüket nem lehet többé megváltoztatni, ezért olyan helyre,

A Könyvtári Figyelő digitális változata. Készült a Könyvtári Intézet megbízásából az Országos Széchényi Könyvtárban 2016-ban

- legelőnyösebben az épület közepére - próbálják őket összpontositani, hogy az emeletszintek fennmaradó részével szabadon lehessen rendelkezni.

A hagyományos formák fellazitására irányuló törekvésnek ezeket a legtávolabbi kihatásait nem azért ismertettem, hogy itt, a mi körünkben hangulatot keltsek mellettük, hanem,hogy elénk vetitsem, milyen háttér előtt folynak le az uj olvasótermi megoldásokra irányuló fáradozásaink. Nem zárkózhatunk el ezzel kapcsolatban az elől, hogy mi is meg ne vitassuk, milyen előnyök származhatnak az ilyen nagy szabad felületekből az olvasó- és feldolgozó szolgálat számára, függetlenül attól a zárt raktárépitkezéstől, amellyel nálunk valószinüen továbbra is számolnunk kell.

A meglévő épületeknél arra kell a tervezésnek korlátozódnia, hogy a legalkalmasabbnak látszó termeket kikeresse, átalakitsa, illetőleg átcsoportositsa. Ha azonban uj épületet emelünk, akkor felmerül a kérdés, hány termet kell ezeknek az uj feladatoknak elvégzésére előirányoznunk, s hol kell ezeket felépitenünk. De ugyan ki láthatja azt előre, mennyit kiván majd a szabadpolc-rendszerü könyvekből tiz év mulva rendelkezésre bocsátani, hányat és milyen szakterületek köréből? Ez azonban legkevésbé a tulajdonképpeni olvasótermekre vonatkozik. Mert az ülőhelyszükségletet még körülbelül ki lehetne előre számitani; s ha van az embernek még némi bizalma a statisztika tudománya iránt, akkor bizonyos vonatkozásban nyugodtan is nézhet a jövő elébe. A szabadpolc-rendszerü elhelyezés tekintetében azonban eddigelé semmi tapasztalattal nem rendelkezünk; egyébként is azok a megszokott aggodalmak, amelyek a könyveknek a raktárhelyiségben szakrendszer szerinti elhelyezése során fel szoktak lépni, itt is ránk fognak törni s bizonytalanságot fognak okozni.Igy azután szükségképpen oda lyukadunk ki, hogy lehetőleg olyan kiterjedt felületekre tegyünk szert, amelyekkel szabadon rendelkezhetünk. Ezzel kapcsolatban külön öröm számunkra, ha terveink kivitele elé lehetőleg kevés fal gördit akadályt.

A nagy könyvtárakban arra a következtetésre jutunk, hogy az olvasótermet és a szabadpolc-rendszerü területet szakok szerint kell felosztanunk. Ilyen jellegü megoldást hallottunk Hamburggal és Münchennel kapcsolatban. Ebben az esetben az olvasóteremnek és a szabadpolc-rendszerü he-

A Könyvtári Figyelő digitális változata. Készült a Könyvtári Intézet megbízásából az Országos Széchényi Könyvtárban 2016-ban

lyiségeknek gyakran egymás felett kell elhelyezkedniök. Ez azonban korlátozza a szabad mozgást, s komolyabb statikai számitásokat tesz szükségessé. Ebben az esetben ui. fokozottabban kell ügyelnünk arra, - az eddig használatos termek és falipolcoktól eltérően, - hogy a födém rendelkezik-e az összpontositott könyvmennyiségnek megfelelő teherbiróképességgel. Ha ebből a problémából indulunk ki, akkor is arra a következtetésre jutunk, hogy a többféle beosztást lehetővé tevő vas- és vasbeton-vázépitkezés egyenletes teherbirásu födémjét kell alkalmaznunk, legalábbis az épület jelentős része tekintetében. Ha az épitési technika manapság már a közönséges vázas épitkezés esetében is azt ajánlja, hogy a födémek épitésekor négyzetméterenként 500 kg. hasznos megterhelést vegyenek figyelembe, akkor ez az előirás a mi igényeinket is kielégiti.

Az egyes szakterületeket összekötő léposők utján kiküszöbölhetjük azt a hátrányt, amelyet a több emeletre való kiterjedés magában véve jelent. A léposőjáratoknak azonban kisméretüeknek és észrevétleneknek kell lenniök, nem pedig olyan, általánossá vált lendületes és szabadon lebegő diszépitményeknek, amelyek vese-, sziv-, vagy vizcsepp-alaku széles nyilásokban visznek a felsőbb emeletek felé, hogy azután fent bájoshajlatu galériák legyenek kialakithatók. Bár az ilyenfajta épitményelemek a felavatási ünnepség alkalmával kétségkivül nagy hatást gyakorolnak a jelenlévőkre, viszont ugyanakkor a nyilt épületszerkezet minden előnyét is kiküszöbölik. Ilyenek megléte esetén ui. mindig ugyanolyan belső elrendezésre lehet csak gondolnunk, s ezzel a beépitett tér rendeltetését tartósan meg is határoztuk.

Azt a kérdést is feltehetjük, vajon lehet-e továbbra is fényüzően magas mennyezeteket alkalmaznunk olyan nagy felületek felett, amelyeken mindössze 2,30 m. magas könyvpolcok állnak. A teremátalakitás alkalmával itt meg lehetne valamit takaritanunk abból a magas költségből, amit a nagy teherbirásu födém kialakitására kell forditanunk. Nagy térhatás biztositása végett sincs szükségünk magas mennyezetekre, mert nagymennyiségü könyvnek szakcsoportok szerint való felosztása által ugyis kisebb, könyvpolcoktól határolt területeket nyerünk, amelyek fölé elegendő az alacsonyabb mennyezet is. A tagolatlan, nagy felületek fölé, amelyeken mindössze csak asztalok és székek állnak, természetesen ma-

A Könyvtári Figyelő digitális változata. Készült a Könyvtári Intézet megbízásából az Országos Széchényi Könyvtárban 2016-ban

gas szabadtérnek kell borulnia. Igy áll azután elő a nagy, reprezentativ külsejü terem. Ma azonban nem gyárcsarnokok reprezentativ méreteit egyhanguságát s ürességét akarjuk olvasóinknak nyujtani, hanem lakályos helyiségeket kivánunk adni, egyéni légkörrel: olvasó- és dolgozó"szobákat", nem pedig egyetlen termet. Az olvasó"terem"-nek ez a ránk maradt fogalma a külső alakra is elhatározó kihatással volt, sőt még ma is van.

Ha mi most arra törekszünk, hogy a könyveket, vagy legalábbis nagyobb részüket tér tekintetében is az olvasók közelébe hozzuk, akkor a reneszánsz és a barokk-könyvtártermek funkciója, nem pedig alakja lebeg szemünk előtt, fényüző faliszekrényeivel, illetve polcaival és ünnepi galériáival. Inkább a Bodleiana könyvtárra, vagy pedig a cambridge-i Trinity College könyvtárára gondolunk a maguk rézsutosan felállitott polcrendszerével, amely az angolszász világban még később is sokáig hatott. Amikor azonban a korszerü használati könyvtár kialakult akkor a barokk teremépitkezések már nem feleltek meg többé az egyre növekvő könyvállományok követelményeinek. A zárt raktárhelyiség nyujtotta müszaki lehetőségek viszont számüzték a könyveket a munkatermekből.Hiszen bármikor módjában állt az embernek - az idők előrehaladtával már csőposta és felvonó utján is -, hogy felhasználja és kézbeadja azokat. Igy került sor annak idején arra, hogy a korszerü raktárkönyvtár kiszoritotta a "könyvtártermet". Amikorra azonban ez a rendszer müszaki tekintetben tökéletességének már-már tetőpontjához érkezik, ujból elégedetlenkedni kezd az ember ezeknek a helyiségeknek könyvhiánya miatt s uj megoldás szerint ismét érintkezést akar az emberek és a könyvek között teremteni - ideértve a kölcsönzésre váró könyveket is.

Hol helyezzük mármost el a raktárból kihozott könyveket? Adott épület esetében bizonyára azt fogjuk mérlegelni, nem alakithatnánk-e ki szabadpolc-részt a meglevő olvasótermen vagy olvasótermeken belül. Ha az olvasóterem emeleten van elhelyezve, ez a kérdés szervezeti oldalán kivül mindenekelőtt a statika szempontjából kiván megvizsgálást. Felmerülhet azonban annak a gondolata is, nem találhatunk-e megfelelő helyiséget vagy közvetlenül mellette, vagy legalábbis a közelében, illetve, hogy nem lehetne-e a tulajdonképpeni raktárhelyiség egy részét az olvasószolgálat céljaira szolgáló helyiségek felől könnyen megköze-

A Könyvtári Figyelő digitális változata. Készült a Könyvtári Intézet megbízásából az Országos Széchényi Könyvtárban 2016-ban

lithetővé tenni - s a raktárhelyiség többi részétől elkülöniteni. Bármelyik megoldásra kerüljön is sor, vigyáznunk kell arra, hogy az olvasóterem, a szabadpolc-rendszerü rész és a raktár helyiségei a szükséges térbeli összeköttetésben álljanak egymással. Arra kell törekednünk,hogy a raktár a közelben legyen; mert csak igy lehet biztositanunk, hogy a könyvek kicserélése és kiegészitése során ne kelljen a könyveket nagyobb távolságra szállitani. Ideális megoldást az jelentene, ha a könyvkölcsönzés is szoros kapcsolatban állhatna az emlitett három rész mindegyikével.

A szabadpolcok felállitása tekintetében a következő lehetőségek kinálkoznak:

1/ A helyiség térségében szabadon felállitott különálló kettősállványok.

2/ A helyiség térségében haránt felállitott, koncentrikus könyvállvány-sorok, amelyek vagy a belső, hosszanti faltól indulnak ki,vagy a helyiség térségének közepén hosszanti, vagy haránt irányban futnak. Az utóbbi esetben egyuttal az egész helyiség is részekre bomlik s tagolódik.

3/ Ezeknek a szabadpolc-soroknak fülkék utján való tagolása. Ez a megoldás többek között azzal az előnnyel is jár, hogy igy aránylag nagy látófelületeket nyerünk s - szakrendszer szerinti felállitás esetén - a polcok könnyebb áttekinthetőségét biztositjuk. Ugyancsak a könnyebb áttekinthetőség végett arra is vigyáznunk kell, hogy a polcsorokat ne tulságosan rövid haránti részekből állitsuk össze. A tengelytávolságnak is nagyobbnak kell lennie, mint a zárt raktárhelyiségben, és pedig legalábbis olyan nagynak, hogy a polcok között lehajolva álló olvasó zavarása nélkül lehessen végigmenni.

4/ Végül lehet ezeket az állványsorokat egymás felett, két szinten is elhelyezni oly módon, hogy könnyü hamisfödémet huzunk vagy egy nagyobb helyiség hosszanti vagy harántfala mellett, vagy akár két helyiség között; ebben az utóbbi esetben a polcrész mind elválasztó,mind pedig összekapcsoló szerepet tölt be. Ezen a megoldásmódon természetesen nem a már emlitett modern nagygalériát értjük, sem pedig a régebben használatos keskeny galériákat. A galériák - különösen ha több oldalon futnak végig - könnyen összeszükithetik és homályossá tehetik a helyi-

A Könyvtári Figyelő digitális változata. Készült a Könyvtári Intézet megbízásából az Országos Széchényi Könyvtárban 2016-ban

séget. A félemelet, jobban mondva a kettős szintü s egy oldalon elhelyezett raktárrész azonban különálló zárt téregységet alkot, amely a főhelyiség hatását nem hogy csökkenti, hanem élénkebbé teszi. Ezzel egyuttal ismét egy olyan magasabb főhelyiséget is nyerünk, amely mindkét be-, illetve hozzáépitett raktárszinthez egyaránt hozzátartozik. Itt azonban az a helyiség nem üres reprezentációs célokra szolgál, hanem funkció szerepet tölt be.

Ha a szabadpolcrész következtében többen jutnak az olvasóterembe vagy ennek közelébe s ezáltal ott nagyobb jövés-menésre kell számitanunk, akkor az eddiginél nagyobb figyelmet kell forditanunk a zaj tompitására is. Hatékony zajtompitó eljárások alkalmazásával az olvasótermekben folyó munka zavarását szinte teljesen ki lehet küszöbölnünk. Hangtompitóréteggel bevont alsó padozatra helyezett, parafa- vagy gumilapokból álló, ruganyos padló a lépések zaját teljesen elnyeli. Elegendő vastagságu zajelnyelő vakolat s szabadon függő mennyezetként alkalmazott tompitólapok pedig a keletkező egyéb zajt fogják fel.

Az olvasóteremre váró uj feladat a világitás módjának megválasztására is kihatással van. Az egész helyiség megvilágitása az eddiginél is jobban háttérbe fogja szoritani a dolgozóhelyek külön-külön való megvilágitását; a helyiség egyre több és több részének kell ui. állandóan megvilágitva lennie. Ha pedig a számtalan polcot külön-külön akarnók megvilágitani, az egész helyiség szempontjából egyenetlen s nyugtalanitó megvilágitást nyernénk. A hosszu égéstartam figyelembevételével inkább világitócsöveket, mint lámpa megvilágitást kell alkalmaznunk. Ilyen megoldással ezenkivül árnyékmentes megvilágitást is biztosithatunk, ami fontos követelmény a szabadban álló polcok szempontjából. - Attól manapság már nem kell tartanunk, - ami azelőtt komoly gondot okozott, - hogy a megvilágitás tulzott mérvü lehet. Ma már meghonosodott az üvegből való külső fal; ez előnyösebb, mint az olyan megosztott fal, amelynél az ablak csak a polc fölött kezdődik. A mélyen lenyuló ablak, illetve az üvegfal a bőséges világosságon felül mindenekelőtt a külvilágba való kitekintést is lehetővé teszi; ettől manapság már nem félünk, hanem egyenesen keressük azt.

Tudatosan mellőztem eddig egy, egyébként igen fontos kérdést, nevezetesen a térszükséglet kérdését. Az a körülmény, hogy az épület belse-

A Könyvtári Figyelő digitális változata. Készült a Könyvtári Intézet megbízásából az Országos Széchényi Könyvtárban 2016-ban

jéből a szigoru határok kiküszöbölődtek, a koncentrálódás bizonyosmérvü enyhülést eredményezte s szükségképpen az alapfelületek megnövekedésére vezetett. Egy 16 négyzetméteres, kétablakos, kétajtós, kályhával fütött szobában gyakorlatilag csak egyféleképpen lehet a butorokat elhelyezni; kétszer olyan nagy méreteknél már sokkal szabadabban szárnyalhat a fantáziánk. Ez azonban korántsem jelenti, hogy a tágas tér követelményének feltétlenül azokhoz az alapformákhoz kell vezetnie, amelyek manapság az uj épületek tervrajzaiban egyre-másra felbukkannak, hogy ti. egy tulzottan magas, keskeny tornyot ugyancsak tulzottan lapos, nagykiterjedésü más épületrészekkel vesznek körül. E mellett ilyenkor különálló épülettagként jelentős szerepet tölt be a nagy,egyszintü olvasóterem, amelyre szeretnek érdekesen rézsutos, vagy lengő tetőt ráhelyezni. Az ilyenfajta épület a későbbi fejlődés szempontjából egyszer még ugyanolyan komoly akadályt jelenthet, mint a régebbi időkből származó, kupolával és felső világitással ellátott kerek vagy félköralaku termek. A belső szervezetre, de mindenekelőtt arra való tekintettel, hogy a jövőben esetleg változtatásokra, átalakitásokra kerülhet sor, sokkal helyesebb eljárás lesz, ha az olvasótermet épitészetileg nem szigeteljük el, hanem az olvasószolgálat és a feldolgozószolgálat céljaira szolgáló térségbe vonjuk bele. A hamburgi "Lesesaalhaus" kb. meg is felel ennek a követelménynek. Ebben az esetben az elkülönitő határok nyitva állnak, s az olvasóterem és a szabadpolc közötti arány megváltoztatható. Ilyenkor az sem okoz bajt, ha több ilyenfajta emeletet helyezünk egymás fölé; a fontos csak az, hogy elég nagy kiterjedésüek és szabadonállóak legyenek.

Ilyen szigorubb értelemben vett koncentráció révén a terjeszkedésre is lesz elegendő lehetőség. Az viszont kétségtelen, hogy magasabb lesz a térszükséglet. A könyvtárépületek tervezőinek évtizedeken keresztül az volt a legfőbb büszkesége, hogy az épület hasznos térfogatát a könyvállomány kivánt kötetszámának tekintetbevételével négyzet és köbcentiméternyi pontossággal kiszámitották. Magára a raktárhelyiségre vonatkoztatva ez a követelmény természetesen továbbra is fennáll;ha azonban az állomány felhasználását valóban aktivvá akarjuk tenni, akkor már nem szabad a centiméterekre is tekintettel lennünk. Ahol embereknek kell jönniök-menniök, s ahol könyveket kell nagyobb mennyiségben megkö-

A Könyvtári Figyelő digitális változata. Készült a Könyvtári Intézet megbízásából az Országos Széchényi Könyvtárban 2016-ban

zelitenünk, ott szabad területre van szükség. Ezért meg kell változnia a könyvtárral kapcsolatos eddigi térfogalomnak is, mint ahogyan megváltozott ez az iskolák és kórházak tekintetében is. A könyvtár, még a tudományos könyvtár is, éppen olyan nyilvános és közhasznu intézmény, akárcsak az iskola és a kórház. Miért ne fejlődhetnék tehát ugyanigy korunk jól megalapozott követelményeinek megfelelően a tér tekintetében is?

Eredeti cim: Baufragen bei neuen Lesesaalformen.
Megjelent: Zeitschrift für Bibliothekswesen und Bibliographie, 1956. 3.sz. 206-212.lap.
OSzK.ford.sz.: 1916.

ROMÁN KÖNYVTÁROS EGYESÜLET

A közelmultban alakult meg a Román Könyvtáros Egyesület.....abból a célból, hogy tagjainak szaktudását és müveltségi szinvonalát emelje és a könyvekkel kapcsolatos munka megszervezését megjavitsa.

Az Egyesület együttmüködik a Müvelődésügyi Minisztériummal és mindazokkal az állami intézményekkel és szervezetekkel, amelyek a romániai könyvtárak hálózatának müködéséért felelősek, s javaslatokat tesz a könyvtári és bibliográfiai tevékenység megjavitására és könyvtári gyüjtemények, illetve katalógusok létesitésére. Az Egyesület tervbevette, hogy a szakmai problémák megvitatására nyilvános ankétokat rendez és közzéteszi a román és a külföldi könyvtárakban meghonositott uj eljárásokra vonatkozó ismertetéseket és jelentéseket.....

Az Egyesület "Indrumar bibliologic" cimmel annotált utmutatót adott ki, mely kalauzul szolgál a könyvtárak szervezetére, a bibliográfiára és a dokumentációra vonatkozó román és külföldi szakirodalom tanulmányozásához.

Eredeti cim: Rumanian Library Association.
Megjelent: Unesco Bulletin for Libraries, 1958. 2-3.sz. 64-65.lap.